

SYLABUS
DOTYCZY CYKLU KSZTAŁCENIA 2023-2028

Rok akademicki 2025-2026

1. PODSTAWOWE INFORMACJE O PRZEDMIOCIE

Nazwa przedmiotu	Psychopatologia
Kod przedmiotu*	
Nazwa jednostki prowadzącej kierunek	Kolegium Nauk Społecznych
Nazwa jednostki realizującej przedmiot	Instytut Pedagogiki
Kierunek studiów	Psychologia
Poziom studiów	Studia jednolite magisterskie
Profil	praktyczny
Forma studiów	stacjonarna
Rok i semestr/y studiów	III rok, semestr 5
Rodzaj przedmiotu	przedmiot kształcenia kierunkowego
Język wykładowy	polski
Koordynator	dr Jacek Pasternak
Imię i nazwisko osoby prowadzącej / osób prowadzących	dr Jacek Pasternak

1.1. Formy zajęć dydaktycznych, wymiar godzin i punktów ECTS

Semestr (nr)	Wykł.	Ćw.	Konw.	Lab.	Sem.	ZP	Prakt.	Inne (jakie?)	Liczba pkt. ECTS
5	15	15							2

1.2. Sposób realizacji zajęć

☒ zajęcia w formie tradycyjnej

☐ zajęcia realizowane z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość

1.3 Forma zaliczenia przedmiotu (z toku): Zaliczenie z oceną

2. WYMAGANIA WSTĘPNE

Dysponowanie wiedzą psychologiczną z obszaru psychologii ogólnej, rozwoju człowieka, w zakresie przewidzianym programem studiów.

3. CELE, EFEKTY UCZENIA SIĘ, TREŚCI PROGRAMOWE I STOSOWANE METODY DYDAKTYCZNE

3.1 Cele przedmiotu

C1	Wprowadzenie studentów w podstawowe zagadnienia i specyfikę problematyki zaburzeń funkcjonowania człowieka, ich przyczyn, objawów oraz mechanizmów przebiegu różnych form patologii psychicznej.
C2	Uzyskanie przez studentów kompetencji w zakresie samodzielnego rozpoznawania i różnicowania zaburzeń psychicznych tak, aby mogli oni jak najwcześniej uruchamiać procesy postępowania profilaktycznego czy korekcyjnego.
C3	Zapoznanie studentów z klasyfikacjami zaburzeń psychicznych ICD-11 i DSM-5. Dostarczenie wiedzy o zdrowiu i zaburzeniach psychicznych, która znajduje zastosowanie w praktyce klinicznej.
C4	Wprowadzenie studentów w problematykę klasyfikacji symptomów zaburzeń psychicznych oraz zespołów psychopatologicznych

3.2 Efekty uczenia się dla przedmiotu

EK (efekt uczenia się)	Treść efektu uczenia się zdefiniowanego dla przedmiotu Student:	Odniesienie do efektów kierunkowych
EK_01	Zna w stopniu rozszerzonym historię psychopatologii oraz rozwój poglądów dotyczących etiologii zaburzeń psychicznych, sposobów traktowania i terapii osób z zaburzeniami psychicznymi do czasów współczesnych.	K_W11
EK_02	Ma pogłębioną wiedzę na temat zaburzeń psychicznych i potrafi je różnicować.	K_W27
EK_03	Potrafi samodzielnie obserwować i racjonalnie oceniać złożone sytuacje oraz analizować motywy i wzory ludzkich zachowań oraz wykorzystywać je do projektowania działań diagnostycznych i pomocowych.	K_U05
EK_04	Potrafi odpowiednio dobrać oraz samodzielnie posługiwać się technikami badawczymi i psychologicznymi narzędziami diagnostycznymi umożliwiającymi identyfikację zaburzeń psychicznych oraz samodzielne podejmować działania diagnostycznych, profilaktycznych i terapeutycznych.	K_U06
EK_05	Jest gotów do krytycznego przestrzegania zasad etyki zawodowej psychologa, szanowania godności osób z zaburzeniami psychicznymi.	K_K07

3.3 Treści programowe

A. Problematyka wykładu

Treści merytoryczne
1. Psychopatologia – prezentacja dyscypliny, rys historyczny, pojęcie normy w dziedzinie zdrowia psychicznego, koncepcyjne modele psychopatologii.
2. Objawy zaburzeń psychicznych. Zaburzenia procesów poznawczych (procesów spostrzegania i myślenia), pamięci, uwagi, procesów emocjonalnych, zaburzenia psychomotoryczne. Pojęcie zespołów psychopatologicznych.
3. Klasyfikacje zaburzeń psychicznych: ICD-10, ICD-11 oraz DSM-5 – przegląd klasyfikacji, podobieństwa i różnice.

4. Wprowadzenie do problematyki zaburzeń osobowości.
5. Zaburzenia należące do spektrum schizofrenii i inne zaburzenia psychotyczne.
6. Wprowadzenie do zaburzeń związanych z substancjami i uzależnieniami.
7. Zaburzenia ruchowe wywołane lekiem i inne działania niepożądane leków.

B. Problematyka ćwiczeń audytoryjnych, konwersatoryjnych, laboratoryjnych, zajęć praktycznych

Treści merytoryczne
1. Zespoły zaburzeń psychicznych
2. Dysfunkcje seksualne, dysforia płciowa
3. Zaburzenia snu i czuwania
4. Zaburzenia związane z kofeiną, lekami uspokajającymi, nasennymi lub przeciwlękowymi.
5. Zaburzenia parafiliczne.
6. Wprowadzenie do zaburzeń neuropoznawczych.
7. Kolokwium zaliczeniowe

3.4 Metody dydaktyczne

Wykład z prezentacją multimedialną

Ćwiczenia audytoryjne (praca w grupach, wykonywanie zadań, np. symulacja wywiadu, prezentacje - przykłady poprawnej diagnozy)

4. METODY I KRYTERIA OCENY

4.1 Sposoby weryfikacji efektów uczenia się

Symbol efektu	Metody oceny efektów uczenia się (np.: kolokwium, egzamin ustny, egzamin pisemny, projekt, sprawozdanie, obserwacja w trakcie zajęć)	Forma zajęć dydaktycznych (w, ćw, ...)
EK_01	kolokwium, obserwacja w trakcie zajęć	w, ćw
EK_02	kolokwium, obserwacja w trakcie zajęć	w, ćw
EK_03	kolokwium, obserwacja w trakcie zajęć	ćw
EK_04	kolokwium, obserwacja w trakcie zajęć	ćw
EK_05	obserwacja w trakcie zajęć	ćw

4.2 Warunki zaliczenia przedmiotu (kryteria oceniania)

Warunki zaliczenia wykładu: obecność na zajęciach i pozytywna ocena z kolokwium

Warunki zaliczenia ćwiczeń:

Pozytywna ocena z kolokwium na ćwiczeniach

Ocena 5.0 – wykazuje znajomość treści kształcenia na poziomie 93%-100% (znakomita wiedza)

ocena 4.5 – wykazuje znajomość treści kształcenia na poziomie 85%-92% (bardzo dobry poziom wiedzy z drobnymi błędami)

ocena 4.0 – wykazuje znajomość treści kształcenia na poziomie 77%-84% (dobry poziom wiedzy, z pewnymi niedociągnięciami)

ocena 3.5 – wykazuje znajomość treści kształcenia na poziomie 69%-76% (zadowalająca wiedza, z niewielką liczbą błędów)

ocena 3.0 – wykazuje znajomość treści kształcenia na poziomie 60%-68% (zadowalająca wiedza z licznymi błędami)

ocena 2.0 – wykazuje znajomość treści kształcenia poniżej 60%; (niezadowalająca wiedza, liczne błędy)

Aktywny udział w ćwiczeniach: samodzielne studium przypadku (na podstawie dostarczonego opisu pacjenta oraz samodzielnie przeprowadzonego badania wybranym narzędziem psychologicznym omawianym podczas zajęć), symulacja wywiadu diagnostycznego podczas ćwiczeń.

5. CAŁKOWITY NAKŁAD PRACY STUDENTA POTRZEBNY DO OSIĄGNIĘCIA ZAŁOŻONYCH EFEKTÓW W GODZINACH ORAZ PUNKTACH ECTS

Forma aktywności	Średnia liczba godzin na zrealizowanie aktywności
Godziny kontaktowe wynikające planu z studiów	30
Inne z udziałem nauczyciela:	
-udział w konsultacjach	3
-udział w egzaminie	2
Godziny niekontaktowe – praca własna studenta:	
-przygotowanie do egzaminu	5
-studiowanie literatury	5
-praca projektowa	5
SUMA GODZIN	50
SUMARYCZNA LICZBA PUNKTÓW ECTS	2

* Należy uwzględnić, że 1 pkt ECTS odpowiada 25-30 godzin całkowitego nakładu pracy studenta.

6. PRAKTYKI ZAWODOWE W RAMACH PRZEDMIOTU

wymiar godzinowy	nie dotyczy
zasady i formy odbywania praktyk	nie dotyczy

7. LITERATURA

Literatura podstawowa:

Cierpiałkowska, L. (2022). *Psychopatologia*. Warszawa: Scholar.
 Seligman, M., Walker E., Rosenhan D. (2017). *Psychopatologia*. Poznań: Zysk i S-ka.
 Pasternak, J., Perenc, L., Radochoński, M. (2017). *Podstawy psychopatologii dla pedagogów*. Rzeszów: Wydawnictwo Uniwersytetu Rzeszowskiego.
 Augustynek, A. (2015). *Psychopatologia człowieka dorosłego*. Warszawa: Diffin.
 Cierpiałkowska L. Soroko E. red. (2014). *Zaburzenia osobowości. Problemy diagnozy klinicznej*. Poznań: Wydawnictwo Naukowe UAM.

Literatura uzupełniająca:

Gazzaniga, M.S. (2013). *Istota człowieczeństwa. Co sprawia, że jesteśmy wyjątkowi*. Sopot: Smak Słowa.
 Meyer, R. (2003). *Psychopatologia*. Gdańsk: GWP.
 Rowan, J., Cooper, M. (2008) *Jekyll i Hyde. Wielorakie Ja we współczesnym świecie*. Gdańsk: GWP.
 Stirling, Hellewell. (2005). *Psychopatologia*. Gdańsk: GWP.
 Cierpiałkowska, L. Sęk H.red. (2020). *Psychologia kliniczna*. Warszawa: PWN.

Sęk, H. (red.) (2005). *Psychologia kliniczna*. Tom 1-2. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN.

First, M.B. (2016). *DSM-5. Podręcznik diagnozy różnicowej*. Wrocław: Edra Urban & Partner.

Gałecki P. (2022). *Badanie stanu psychicznego. Rozpoznanie według ICD-11*. Wrocław: Edra Urban & Partner.

Morrison, J., (2016). *DSM-5 bez tajemnic. Praktyczny przewodnik dla klinicystów*. Kraków; Wyd. UJ.

Święcicki, Ł. (2018). *Choroba afektywna dwubiegunowa – trudności diagnostyczne*. Wrocław: Edra Urban & Partner.

Akceptacja Kierownika Jednostki lub osoby upoważnionej